

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113214612
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6113214612.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná č. 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615, v mene ktorého koná Mgr. Tomáš Rašovský, advokát a konateľ, proti odporkyni F. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XX, XXX XX B. B. X, o zaplatenie 450,02 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 14C/158/2013 - 41 zo dňa 01. 10. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zastavil konanie v časti navrhovateľom uplatňovaného nároku vo výške 104,10 €, v prevyšujúcej časti návrh zamietol a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázané, že navrhovateľ uzavrel dňa 19. 04. 2007 s odporkyňou ako fyzickou osobou nepodnikateľom (spotrebiteľkou) úverovú zmluvu číslo XXXXXXXXXXXX. Odporkyni bol poskytnutý úver 663,88 € a zmluvné strany sa dohodli, že odporkyňa bude úver splácať po dobu 60 mesiacov s výškou mesačnej splátky 580,-Sk. Konečná výška úveru predstavovala 34.800.-Sk, RPNM 27,30%. Súčasťou zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia. Podľa hlavy 5 § 1 klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver v mesačných splátkach určených v úverovej zmluve. Podľa hlavy 7 § 1 úverová zmluva je uzatvorená na dobu záväzkov z nej plynúcich. Podľa § 3 klient je povinný celý čerpaný úver splatiť v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Podľa § 4 splatnosť celého úveru nastáva vo vyššie uvedenom prípade. Navrhovateľ listom zo dňa 28. 03. 2011 oznámil odporkyni splatenie celého úveru s výzvou na úhradu. List bol zasielaný ako doporučená zásielka podávaná na pošte B. dňa 31. 03. 2011. Prvostupňový súd vyhodnotil, že uvedenú zmluvu uzavreli účastníci za účinnosti zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení noviel. Poukázal ďalej na to, že táto zmluva je v zmysle § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou. Ide o formulárovú typovú zmluvu, do ktorej navrhovateľ doplnil údaje týkajúce sa odporkyne, výšky úveru, mesačných splátok, počtu mesačných splátok, konečnej výšky úveru a RPNM. Súčasťou zmluvy sú úverové podmienky, ktoré odporkyňa nijakým spôsobom nemohla ovplyvniť. Navrhovateľ ďalej podľa názoru prvostupňového súdu preukázal, že pristúpil k predčasnej splatnosti úveru z dôvodu, že odporkyňa porušila zmluvné povinnosti pravidelnej mesačnej úhrady splátok. V písomnom vyjadrení navrhovateľ uviedol, že odporkyňa mu uhradila z titulu úverovej zmluvy sumu 717,87 € a od odporkyne teda požadoval zaplatenej dlžnej istiny do času zosplatenia vo výške 131,70 €, zaplatenie zosplatennej istiny vo výške 218,48 €, zmluvných úrokov do času zosplatenia vo výške 58,83 €, úrok z úveru, ktorý mala odporkyňa uhradiť v prípade riadneho platenia úveru vo výške 31,77 €, zmluvnej pokuty vo výške 9,24 €, kapitalizovaného denného úroku z omeškania vo výške 104,10 € a príslušenstvo pohľadávky úrok z omeškania 0,024% denne zo sumy 440,78 € od 21. 05. 2013 do zaplatenia. Ďalej prvostupňový súd uviedol, že na základe späťvzatia návrhu v časti uplatňovaného

nároku 104,10 € (vyčíslený kapitalizovaný úrok z omeškania od 12. 04. 2011 do 20. 05. 2013) ku ktorému došlo zo strany navrhovateľa pred prvým pojednávaním, konanie podľa § 96 ods. 1,2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil. Zvyšnú časť uplatňovaného nároku (450,02 € a úrok z omeškania 0,024% denne zo sumy 440,78 € od 21. 05. 2013 (teda odo dňa nasledujúceho po dni spísania návrhu) až do zaplatenia potom zamietol. Odôvodnil to tým, že v úverovej zmluve bol uvedený údaj o RPNM, nebol však uvedený údaj o úroku a splátkach. Podľa zákona 258/2001 Z. z. od spotrebiteľa veriteľ nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zo špecifikácie navrhovateľa vyplýva, že okrem zosplatnenej a neuhradenej istiny vyčísliť aj úrok. Z uvedených dôvodov však tento nie je možné priznať. Zo zmluvy je zrejmé, že navrhovateľ poskytol odporkyňa peňažné prostriedky vo forme úveru vo výške 663,88 € a podľa vyjadrenia navrhovateľa odporkyňa zaplatila navrhovateľovi celkovo sumu 717,87 € (bez ohľadu na to, na čo ju navrhovateľ priradil). Toto oznámenie vyplýva z písomného vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 23. 07. 2013. Z uvedeného je teda zrejmé, že odporkyňa navrhovateľovi uhradila (zaplatením sumy 717,87 €) celý poskytnutý úver a oproti výške úveru navyše uhradila 53,99 € (717,87 - 663,88 = 53,99 €). Priznanie navrhovateľom vyčísleného úroku (zmluvného úroku) neprichádza do úvahy a navrhovateľom požadovaná zmluvná pokuta vo výške 9,24 € je teda navrhovateľovi uhradená. Pokiaľ navrhovateľ žiada priznať úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, sumou 53,99 €, ktorú odporkyňa navyše uhradila oproti výške poskytnutého úveru je uhradené aj toto príslušenstvo pohľadávky. Z týchto dôvodov potom súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti na zaplatenie 450,02 € a úroku z omeškania zo sumy 440,78 € zamietol ako nedôvodný. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania od odporkyne, ktorá bola úspešná, nepriznal. Odporkyňa náhradu trov konania nežiadala.

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal odvolacie dôvody vyplývajúce z ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a), b), d) a f) O.s.p. Podľa jeho názoru, zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom 258/2011 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva obsahuje dohodu o úrokoch z úveru, hoci súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že túto zmluva neobsahuje, s čím nemožno súhlasiť. V zmluve iba nie je uvedený údaj o výške úrokovej sadzby, ktorý však v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch platného ku dňu uzavretia zmluvy nebol vyžadovaný. Takáto požiadavka zákonodarcu bola do zákona pridaná až s účinnosťou od 01. 01. 2008, preto ju nie je možné retroaktívne aplikovať na tento prípad. Súčet istiny a úroku bol uvedený v bode č. 38 úverovej zmluvy ako konečná výška úveru a nakoľko odporca nebol povinný zo zmluvy platiť žiadne pravidelné poplatky, navýšenie oproti pôvodnej výške úveru nemohlo byť považované za nič iné ako za zmluvné úroky z úveru. Uvedené vyplýva aj z výpočtu úroku špecifikovaného v jeho podaní zo dňa 23. 07. 2013. V uvedenom výpočte sa pomýlil v konečnom výsledku, ktorý mal byť správne 491,17 Eur a ktorý predstavuje sumu úroku z úveru, ktorú si od odporcu na základe tejto úverovej zmluvy nárokuje. Dohoda o úrokoch je zrejmá z viacerých ustanovení úverových podmienok. V zmysle uvedeného potom podľa jeho názoru prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V podaní zo dňa 23. 07. 2013 vzal svoj návrh späť, avšak len v časti kapitalizovaného úroku z omeškania o 8 Eur. V podaní uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že v návrhu na vydanie platobného rozkazu si uplatňoval úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatnení do podania návrhu vyšší (t.j. 104,10 Eur), berie ohľadom uvedeného nároku v prevyšujúcej časti návrh zo dňa 20. 05. 2013 späť. Súd však podľa jeho názoru z nevysvetliteľných dôvodov mal zrejme za to, že vzal späť celý nárok kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 104,10 Eur. Takýmto postupom súdu došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu úkonu späťvzatia. On si teda aj po čiastočnom späťvzatí návrhu uplatňoval kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 96,10 Eur spolu s 0,024% úrokom z omeškania denne zo sumy 440,78 Eur od 21. 05. 2013 do zaplatenia. Ďalej poukázal na to, že ak mal súd za to, že vzal späť návrh v časti úrokov z omeškania vo výške 104,10 Eur, nie je zrejmé, prečo potom ďalej v odôvodnení na strane 3 rozsudku uviedol, že pokiaľ navrhovateľ žiada priznať úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka sumou 53,99 Eur, ktorú odporkyňa navyše uhradila oproti výške poskytnutého úveru, je uhradené aj toto príslušenstvo pohľadávky. Vzhľadom na uvedené má potom za to, že rozsudok je nepreskúmateľný v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (odňatie možnosti konať pred súdom), čím je vyššie uvedené konanie postihnuté okrem iného aj inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z uvedených dôvodov preto žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie, alebo aby rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že nemá z čoho navrhovateľom uplatňovanú sumu splácať, lebo byva v podnájme, platí za to 300,- € mesačne, má aj iné pôžičky, zrážky zo mzdy a aj manžel má exekúciu a zrážky zo mzdy, čiže nemajú z čoho ani poriadne žiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a v zmysle § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec v tomto rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z nasledovných dôvodov:

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Okresný súd založil svoje rozhodnutie na právnom posúdení, podľa ktorého navrhovateľ v prejednávanej veci uplatnil voči odporkyni nároky vzniknuté z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Mal za preukázané uzavretie zmluvy o úvere na sumu 20.000,-Sk, čo predstavuje 663,88 Eur. Keďže podľa názoru prvostupňového súdu v uvedenej zmluve nebol uvedený údaj o úroku a poplatkoch, ktorý zákon o spotrebiteľských úveroch v takejto zmluve vyžaduje, nebolo možné navrhovateľom uplatňovaný zmluvný úrok priznať. Odporkyňa už navrhovateľovi uhradila sumu 717,87 Eur, zaplatila teda celý poskytnutý úveru - istinu vo výške 663,88 Eur a z preplatku 53,99 Eur bola teda uhradená aj zmluvná pokuta vo výške 9,24 Eur a aj úroky z omeškania.

Navrhovateľ v podanom odvolaní namietol nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom predovšetkým z toho dôvodu, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, platným a účinným v čase uzavretia zmluvy a ďalej nesprávne posúdenie jeho späťvzatia návrhu na začatie konania, ktoré sa týkalo len uplatňovanej sumy vo výške 8,-Eur, nie sumy 104,10 Eur. Navyše poukázal aj na nejasnosť v rozhodnutí prvostupňového súdu, keď síce nesprávnym vyhodnotením čiastočného späťvzatia návrhu v časti týkajúcej sa úroku z omeškania za obdobie od 15. dňa nasledujúceho po zosplatnení (t.j. od 12. 04. 2011) do podania (reps. spísania) návrhu na vydanie platobného rozkazu (t.j. do 20. 05. 2013) zastavil a napriek tomu v rozhodnutí konštatoval, že z preplatku (ktorý odporkyňa zaplatila nad istinu úveru) bol uhradený aj úrok z omeškania.

Odvolanie navrhovateľa je podľa názoru odvolacieho súdu dôvodné.

Z predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že v návrhu na začatie konania, ktorý bol doručený prvostupňovému súdu dňa 24. 05. 2013 si navrhovateľ uplatnil voči odporkyni právo na zaplatenie peňažnej sumy 450,02 Eur s príslušenstvom. V návrhu uviedol, že uplatnená suma pozostáva z istiny (výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia) + zosplatnená istina vo výške 350,18 Eur, úrok z vyššie uvedenej istiny do času zosplatnenia vo výške 58,83 Eur, úrok z uvedenej zosplatnenej istiny (tzv. ušlý úrok, ktorý by mal odporca uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaný v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) 31,77 Eur, zmluvná pokuta vo výške 9,24 Eur a úrok z omeškania od zosplatnenia úveru do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu vo výške 104,10 Eur. Ďalej si ešte uplatnil úroky z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 440,78 eur od 21. 0. 2013 do zaplatenia a náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia. V podaní doručenom okresnému súdu dňa 25. 07. 2013 navrhovateľ okrem iných skutočností uviedol, že kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 15. dňa nasledujúceho po zosplatnení (t.j. od 12. 04. 2011) do podania (resp. spísania) návrhu na vydanie platobného rozkazu (do dňa 20. 05. 2013), po zohľadnení úhrad dlžníka vykonaných od zosplatnenia do podania návrhu, predstavuje 96,10 Eur. Keďže v návrhu na vydanie platobného rozkazu si uplatňoval úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatnení do podania návrhu vyšší (t.j. 104,10 Eur), preto zobral ohľadom uvedeného nároku v prevyšujúcej časti návrh zo dňa 20. 05. 2013 späť. Z uvedeného podania navrhovateľa potom vyplýva, že v návrhu na začatie konania si uplatňoval úrok z omeškania od 15. dňa po zosplatnení do spísania návrhu na vydanie platobného rozkazu vo výške 104,10 Eur a následne vo svojom ďalšom podaní uviedol, že v návrhu na začatie konania bol úrok z omeškania vyčíslený nesprávne, pričom správna suma predstavuje 96,10 Eur. Z uvedeného je potom zrejmé, že jeho úmyslom, napriek nie celkom určitej formulácii, bolo späťvzatie návrhu na začatie konania v sume 8,-Eur. Postupom prvostupňového súdu, keď konanie zastavil v

časti 104,10 Eur a nie v časti 8,-Eur došlo k procesnému pochybeniu, čo malo za následok nesprávne určenie predmetu konania, o ktorom bolo potom prvostupňovým súdom rozhodnuté v druhom výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd toto nesprávne právne a aj skutkové posúdenie čiastočného späťvzatia návrhu na začatie konania prvostupňovým súdom považuje za taký procesný nedostatok v postupe prvostupňového súdu, pre ktorý bolo potrebné rozhodnutie prvostupňového súdu zrušiť v celom rozsahu. Súd je viazaný návrhom na začatie konania, z čoho vyplýva, že nemôže prekročiť návrhy účastníkov a posúdiť viac alebo menej, než čoho sa domáhajú (§ 153 ods. 2 O.s.p.). Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzeným návrhom na začatie konania modifikovaným prípadnými nasledujúcimi dispozíciami s týmto návrhom. Okresný súd tým, že zastavil konanie vo väčšej časti ako sa navrhovateľ späťvzatím návrhu domáhal, prekročil rozsah, v ktorom bolo úmyslom navrhovateľa zobrať návrh na začatie konania späť, čo má zásadný vplyv na vymedzenie rozsahu predmetu konania, o ktorom v konečnom dôsledku prvostupňový súd rozhodoval.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky navrhovateľa, prvostupňový súd podľa názoru odvolacieho súdu postupoval správne, keď na zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporcom aplikoval ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platné a účinné v čase uzavretia zmluvy, teda v znení do 31. 12. 2007 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Za správny považuje odvolací súd aj záver prvostupňového súdu o tom, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o výške zmluvných úrokov, preto ich nemožno priznať.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.

Podľa § 4 ods. 5 uvedeného zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať okrem jasného a určitého vymedzenia istiny, aj jasné a určité vymedzenie úrokov a poplatkov, ktoré bude dlžník na základe tejto zmluvy povinný plniť. Z uvedeného je potom zrejmé, že úrok (tzv. zmluvný úrok) musí byť v zmluve presne číselne vymedzený. V posudzovanom prípade je v samotnej zmluve uvedená len výška úveru, výška mesačnej splátky, počet splátok, konečná výška úveru, ročná percentuálna miera nákladov a splatnosť jednotlivých mesačných splátok. Len v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. v Hlave 5. Podmienky splácania úveru je v § 1 uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v Úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny a úroky, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť (ďalej iba splátka), ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčiny výšky mesačnej splátky a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru (viď. Údaje v úverovej zmluve). Takéto nejednoznačné vymedzenie zmluvného úroku, ktoré nie je obsiahnuté v samotnej zmluve ale len v úverových zmluvných podmienkach, považuje aj odvolací súd za nedostatočné. Teda správny je záver o tom, že úverová zmluva neobsahuje údaj o zmluvných úrokoch, a preto ich nemožno priznať.

Pokiaľ ide o ďalšiu odvolaciu námietku navrhovateľa týkajúcu sa tej časti odôvodnenia, v ktorej prvostupňový súd konštatoval, že sumou 53,99 Eur, ktorú odporkyňa uhradila navyše oproti poskytnutej sume úveru, boli uhradené aj úroky z omeškania, k tejto odvolací súd uvádza, že v tejto časti je rozhodnutie prvostupňového súdu nejasné a nepreskúmateľné. S prihliadnutím na to, že aj keď prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil späťvzatie návrhu na začatie konania navrhovateľom a konanie zastavil vo väčšom rozsahu, v akom sa zastavenia domáhal navrhovateľ, konanie v podstate zastavil v celej časti vyčísleného uplatňovaného úroku z omeškania (104,10 Eur), a preto nie je zrejmé aký úrok z omeškania mal byť preplátkom vo výške 53,99 Eur (okrem zmluvnej pokuty) uhradený.

V ďalšom konaní bude úlohou prvostupňového súdu zodpovedajúcim spôsobom sa vysporiadať so späťvzatím návrhu na začatie konania zo strany navrhovateľa a v nadväznosti na to rozhodnúť o ním uplatňovanom nároku tvoriacom predmet konania. Prvostupňový súd musí náležitým spôsobom posúdiť, v akej výške a kedy došlo k zaplateniu dlžnej istiny z úveru (rešpektujúc záver, že zmluvné úroky

nemožno priznať, nakoľko neboli uvedené v zmluve), vyhodnotiť, či ku dňu predčasného zosplatnenia úveru bola odporkyňou splatená už celá suma poskytnutého úveru, teda sa nedostala do omeškania a uplatňovanie úrokov z omeškania nie je dôvodné. V prípade zistenia, že odporkyňa prestala svoj záväzok plniť v pravidelných mesačných splátkach v čase, keď nebola splatená ani celá istina úveru, je potom potrebné zodpovedajúcim spôsobom rozhodnúť aj o uplatňovanom nároku na úroky z omeškania a posúdiť aj nárok na zmluvnú pokutu.

Odvolací súd zrušil aj závislý výrok o trovách konania (§ 212 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), pričom v novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.